

8 Aars stadig Tjeneste, og det ikke synes, at Borgervæbningen ganske bør tabe den Paagjældendes Tjeneste, hvis han tager fast Ophold i Kjøbenhavn inden den Tid, hvorpaa han, ved at opfylde sin Værnepligt paa sædvanlig lovlig Maade, kunde have frigjort sig for hiin Tjeneste.

Den med Hensyn til Udlændinge i Paragraphens Slutning givne Bestemmelse synes at kunne udelades, efter hvad der nedenfor fastsættes i § 7. Iøvrigt maa med Paragraphens Slutning jævnsføres Lovens 12 Febr. 1849 § 1, 2 og 3.

ad § 7.

Med Hensyn til disse Bestemmelser bemærkes, at Borgerrepræsentanterne, da Sagen af dem behandledes, eensstemmigen havde vedtaget, at Tjenestetiden ved de borgerlige Corpser burde indskrænktes til 16 Aar, for at Tjenestetiden kunde blive den samme i Kjøbenhavn som for det øvrige Land og Stadens Indvaanere ikke paalægges længere Tjenestepligt end Landbefolkningen, hvilket vilde blive saameget føleligere, som Væbningens Medlemmer maae klæde og underholde sig selv, og Tjenesten er stadig. Chefen for Borgervæbningen havde derfor af Hensyn til disse Grunde tiltraadt Borgerrepræsentanternes Mening, uagtet han har udhævet den store Afgang, en Forandring, som den foreslaaede, strax vilde medføre og den ringere Styrke, der fremtidig maatte blive en Følge heraf.

Skjøndt nu vel Lovens af 12te Febr. 1849, § 40, udtaler som Princip, at Tjenesten i de borgerlige Corps alene bliver at betragte som en Communalbyrde, uden Hensyn til Værnepligten, har Udvalget dog ikke kunnet tiltræde Udkastets heromhandlede Bestemmelser, som de foreilige, idet man har fundet det betænkeligt, i saadant Omfang som det foreslaaede, at paalægge Stadens Indvaanere som Saadanne, foruden den almindelige Forpligtelse til at indtræde i Hæren, en Byrde, der ikke ligeledes bæres af det øvrige Lands Befolkning. Saameget mindre har Udvalget kunnet tiltræde det, da vægtige Stemmer, som anført, have udtalt sig derimod, og det har derfor nærmest sluttet sig til Borgerrepræsentanternes Indstilling, den man dog noget

har søgt at modificere, idet man nemlig foreslaaer at indskrænke Tjenestetiden i Væbningen til 16 Aar for Enhver, der, ifølge Anordningen af 23de Septbr. 1848 eller Lovens af 12te Febr. 1849, har været Udskrivning til Krigstjeneste underkastet, uden Hensyn til, om han maatte have truffet Frilod eller ikke, dog at heri afgaaer den Tid, hvori han har tjent ved den staaende Hær, Forstærkningen eller Søetaten. Den, som har stillet for sig til Tjeneste ved den staaende Hær, vil være at ansee som om han selv havde ydet sin Tjeneste sammesteds, og saaledes kun have 8 Aars Tjenestepligt i de borgerlige Corpser. Derimod skjønnes der ikke at være tilstrækkelig Grund til at modificere Tjenestepligten for dem, der ikke have hørt blandt det efter bemeldte Anordninger værnepligtige Mandskab, hvorimod disse vilde have at tjene til det 45de Aar.

Iøvrigt har Udvalget formeent, at den her foreslaaede Tjenestetid blot skulde gjælde for Borgervæbningen, hvorimod det med Hensyn til Brandcorpset nærmere vilde være at bestemme, hvilke Regler skulde være at følge, saafremt man ikke vil lade det have sit Forblivende ved de nugjældende.

I Overensstemmelse med Foranførte vil en forandret Redaction af Paragraphen findes foreslaaet.

ad § 8.

Naar Pligten til at tjene i de borgerlige Corpser gives den Indskrænkning, som i den foregaaende Paragraph er bragt i Forslag, synes der end mindre Grund til at give Fritagelserne det i Udkastet foreslaaede Omfang. Ellige Undtagelser ere stedse betænkelige og medføre ofte flere, saa at Grændsen vanstelig lader sig trække, Vilkaarlighed ikke let undgaae. Da noget Reglement for Tjenesten i Væbningen, saaledes som dette tænkes givet, ikke har været at erholde, har man ikke i sin Bestemmelse kunnet lade sig lede af Hensyn hertil, men man har foreslaaet, hvad man ansaae hensigtsmæssigt, under Forudsætning af, at Reglementets Bestemmelser vilde blive saavidt muligt lempede efter, at Mange ved Lovens ikke fritages, som ellers efter deres Stilling eller deres Forretningers Bestaenhed